

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווות והנחות ממס הכנסה) (תיקון).

תשי"ז-1957 *

1. בסעיף 2 לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז-1956 (להלן - החוק העיקרי), יימחקו המלים "בשנות הכספים 1955/56-1956/57".

תיקון סעיף 2

2. במקום סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

החלפת סעיף 5

5. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בצו -

"הנחות ממס הכנסה"

(1) זיכוי ממס בעד פקדון, שהופקד בדרך ובתנאים שנקבעו בצו, לתקופה של שלוש שנים לפחות, למטרת חסכון, השקעה או ביטוח חיים ואינו ניתן להעברה; הזיכוי יינתן בשנת המס שבה הופקד הפקדון ולא יעלה על 20% מסכום הפקדון או על סך כל המס שהיה חייב בו המפקיד אותה שנה אילולא הזיכוי, הכל לפי הסכום הקטן יותר.

"פקדון" - לענין פסקה זו - לרבות פקדון שהופקד בשיעורים כפי שנקבע בצו, ואת כל השיעורים שהופקדו כאמור יראו כאילו היו מופקדים כל אותה תקופה שהיה מופקד השיעור הראשון;

(2) הנחה או פטור ממס על הכנסה מריבית המשתלמת על פקדון כאמור בפסקה (1);

(3) פטור ממס על הכנסה מריבית על איגרות חוב, חוץ מן המס בשיעור של 25% שחברה חייבת לנכותו לפי סעיף 31 (7) לפקודה, ובלבד שהפטור לא יינתן אלא לגבי איגרות חוב שיש בהוצאתן, לדעת שר האוצר, ענין של טובת הכלל;

(4) פטור ממס על הכנסת המפקיד מריבית על פקדון הניתן להעברה, שהופקד לתקופה של שלוש שנים לפחות, בדרך ובתנאים שנקבעו בצו, לאחר שהנפקד יגבה ממנה בשעת התשלום מס של 25%. דין ניכוי כאמור כדין ניכוי לפי סעיף 31 (7) לפקודה, כאילו היתה הריבית ריבית על יתעודת חוב.

3. במקום סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

החלפת סעיף 6

6. אדם שקיבל פטור, זיכוי או הנחה ממס על פי חוק זה ואינו זכאי להם בהתאם לצו לפי סעיף 5 או בהתאם לתכנית שאושרה בצו כאמור, ישלם לאוצר המדינה את הסכום שלא שילם משום אותו פטור, זיכוי או הנחה, ודינו של הסכום כדין מס הניתן לניכוי במקור, בדרך שתיקבע בתקנות ועל הניכוי יחולו הוראות סעיף 48 לפקודה.

"החזרת מס שהופחת שלא כדין"

* נתקבל בכנסת ביום כ"ה בתמוז תשי"ז (21 ביולי 1957); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 315, תשי"ז, עמ' 308.

1 ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.

4. לאחר סעיף 7 לחוק העיקרי יוסף סעיף זה:

7א. (א) על אף האמור בכל דין רשאי שר האוצר, או מי שנתמנה
 לסמכות לדרוש ידועות
 לכך על ידיו, לדרוש מכל אדם שבידו הופקד פקדון בהתאם לצו לפי
 סעיף 5, או שהוציא איגרות חוב בהתאם לצו כאמור, ידיעות, פרטים,
 מסמכים, דוחות, הודעות, פנקסים, ותעודות אחרות הנוגעות לפקדונות
 או לאיגרות חוב כאמור או לשימוש בכספי פקדונות או איגרות חוב, אלא
 ששום דבר בסעיף זה לא יחייב גילוי שמו של מפקיד או של בעל איגרת
 חוב.

(ב) ידיעה או תעודה שנמסרו כאמור בסעיף קטן (א) אין לגלותם
 אלא לשם ביצוע חוק זה.

תחילה

5. תחילתו של חוק זה ביום קבלתו בכנסת.

לוי אשכול
 שר האוצר

דוד בן-גוריון
 ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
 נשיא המדינה

